

Követ rugdalva

Vadlúd magánya kiált az égen,
ködszerű permet
arcom vágja.
Szögmeredek utat mér a léptem,
kígyótekercs út
szinusztát mérem,
combomba szalad a fullánkja.

Sajogj csak, láb! hegyről le, hegynek
föl kaptatok mégis
követ rugdalva.
S virág sincs még bár,
magoz kedvemnek
lombja reng, s benne
pirul egy alma.

ARANYI SÁNDOR